

ČESKÁ REPUBLIKA - OKRESNÍ SOUD PRAHA-VÝCHOD

Na Poříčí 20/1044, 112 97 Praha 1

tel. 221 729 311

e-mail: podatelna@osoud.phav.justice.cz, ID datové schránky: zyaabwu

---

NAŠE ZNAČKA: 43 Si 91/2023

VAŠE ZNAČKA: ///

VYŘIZUJE: XXXXXXXXX

DNE: 19. dubna 2023

XXXXXXXXXX

Vážený pane magistře,

ve věci Vaší žádosti dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů ze dne 11.4.2023 zasíláme Vámi požadované rozhodnutí v anonymizované podobě.

S pozdravem

Mgr. Jana Stejskalová
předsedkyně Okresního soudu Praha-východ

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Okresní soud Praha-východ rozhodl samosoudkyní Mgr. Terezou Valešovou ve věci

oprávněné: UNIDEBT Czech, SE, IČO 24797880
sídlem Dělnická 1324/9, 170 00 Praha 7 - Holešovice
zastoupená advokátem Mgr. Petrem Volšíkem
sídlem Vraňany 233, 277 07 Vraňany

proti

povinnému: [osobní údaje povinného]

o návrhu povinného na zastavení exekuce,

takto:

- I. Exekuce na majetek povinného vedená na základě pověření Okresního soudu Praha-východ ze dne 2. 12. 2020, č. j. 33 EXE 1880/2020-11, se zastavuje.
- II. Oprávněná je povinna zaplatit povinnému na náhradě nákladů řízení částku 19 868,20 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.
- III. Oprávněný je povinen zaplatit soudnímu exekutorovi JUDr. Filipu Exnerovi, Exekutorský úřad Praha 7, sídlem Strážkovská 734/66, 180 00 Praha 8, na nákladech exekuce částku 6 655 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Na návrh oprávněné bylo na základě pověření Okresního soudu Praha-východ ze dne 2. 12. 2020, č. j. 33 EXE 1880/2020-11, zahájeno exekuční řízení na majetek povinného k vymáhání pohledávky ve výši 1 800 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 6 % ročně z částky 1 800 000 Kč od 11. 5. 2020 do zaplacení a náhrady nalézacího řízení ve výši 343 479 Kč podle vykonatelného rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 30. 6. 2004, č. j. 23 Co 453/2003-165, a náhrady nákladů oprávněné a náhrady nákladů, které budou v průběhu exekuce určeny. Vedením exekuce byl pověřen soudní exekutor JUDr. Filip Exner, Exekutorský úřad Praha 7, se sídlem Strážkovská 734/66, 180 00 Praha 8.

2. Podáním ze dne 16. 2. 2021 (soudnímu exekutorovi doručeno téhož dne) navrhl povinný zastavení exekuce. Na odůvodnění svého návrhu uvedl, že nárok oprávněné je promlčen. Rozsudek Okresního soudu Praha-východ ze dne 21. 8. 2003, č. j. 6 C 163/2001-124, a rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 30. 6. 2004, č. j. 23 Co 453/2003-165, které jsou v této věci exekučním titulem, nabyly oba právní moci dne 29. 7. 2004 a vykonatelnosti dne 31. 8. 2004. Povinnost uložená exekučními tituly měla být splněna do 31. 8. 2004. Desetiletá promlčecí doba tedy započala běžet 1. 9. 2004 a skončila 1. 9. 2014. V minulosti již probíhala exekuce dle výše označených rozsudků, kterou nejprve vedl soudní exekutor Mgr. Martin Tunkl pod sp. zn. 094 EX 04322/04 a po změně exekutora JUDr. Jan Fendrych pod sp. zn. 132 EX 656/17. Vymáhaná pohledávka byla v průběhu exekuce postoupena a tehdejší oprávnění [příjmení] [jméno] [příjmenířesitele] nechala exekuci zastavit z důvodu úhrady dluhu. Původní oprávněná přestala v exekučním řízení řádně pokračovat a tím došlo k odstranění podmínky pro stavení promlčecí doby po dobu vedení exekučního řízení. Nadto měl povinný za to, že dluh již neexistuje, neboť byl uhrazen. Domluvil se s [anonymizováno] [jméno] [příjmenířesitele], že jí poskytne peníze na odkup vymáhané pohledávky s tím, že poté bude exekuce k jejímu návrhu zastavena. Následným započtením vymáhané pohledávky a poskytnutých prostředků k odkupu

této pohledávky měl dluh zaniknout. Povinný dále namítl překážku věci rozsouzené, neboť exekuce na základě výše zmíněných exekučních titulů byla již jednou vedena a řádně skončena projevem vůle oprávněného. Novou exekuci tak nelze zahájit. Exekuční návrh hodnotil povinný také jako šikanózní.

3. Oprávněná s návrhem povinného na zastavení exekuce nesouhlasila. Uvedla, že pohledávka nemůže být promlčená. Původní exekuční řízení bylo zahájeno dne 2. 9. 2004 a exekuci vedl soudní exekutor Mgr. Martin Tunkl pod sp. zn. 94 EX 4322/04 na základě usnesení o nařízení exekuce vydaného Okresním soudem Praha-východ dne 2. 9. 2004, č. j. 7 Nc 4648/2004-3. Exekuci následně převzal soudní exekutor JUDr. Jan Fendrych a vedl ji pod sp. zn. 132 EX 656/17. Usnesením ze dne 14. 6. 2018, č. j. 132 EX 656/17-115, které nabylo právní moci dne 10. 7. 2018, byla exekuce vedená pod sp. zn. 132 EX 656/17 zastavena, a to z důvodu návrhu oprávněné [příjmení] [jméno] [příjmenířešitele]. Tehdejší oprávněná navrhla zastavení vedené exekuce, neboť za 14 let běžící exekuce se ničeho nevymohlo a vlastním šetřením zjistila, že povinný je nemajetný. Současný oprávněný nijak řádnému průběhu exekuce nebránil. V této souvislosti odkázala oprávněná na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 20 Cdo 5006/2017. Oprávněná má tak za to, že po dobu, kdy byla vedena exekuce u Mgr. Martina Tunkla a poté u JUDr. Jana Fendrycha, promlčecí lhůta neběžela. K námitce, že dluh byl již uhrazen, oprávněná uvedla, že k vymožení pohledávky nedošlo ani soudním exekutorem ani předchozí oprávněnou [příjmení] [jméno] [příjmenířešitele]. K námitce věci rozsouzené oprávněná sdělila, že předchozí exekuce byla k návrhu oprávněné zastavena a nic nebrání nově zahájené exekuci. Překážka věci rozsouzené je v exekučním řízení dána tehdy, když předchozí exekuce byla nařízena, ale nebyla dosud zastavena.

4. V průběhu řízení o návrhu povinného na zastavení exekuce se argumentace oprávněné vyvinula tak, že povinný přesvědčil na osobním jednání předchozí oprávněnou o tom, že je schopen vytvořit dojem o své nemajetnosti a vyhnout se placení pohledávky zcela. [anonymizováno] [jméno] [příjmenířešitele] tak vyhodnotila jako výhodný postup, kdy navrhne zastavení exekuce oproti příslibu povinného, že úhradu pohledávky zajistí z majetku své manželky. Později se ukázalo, že ze strany povinného šlo o lest. Oprávněná dále uvedla, že v případě poškozených či ochuzených se jako řádné pokračování považuje i situace, kdy je v přiměřené době po skončení trestního řízení (v rámci něhož nebyl soukromoprávní nárok přiznán) podán návrh v občanskoprávním řízení. V této souvislosti odkázala na rozsudky Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 2243/2021 a sp. zn. 23 Cdo 980/2017. Srovnala tyto případy s řešenou exekucí, neboť původně předchozí oprávněná navrhla zastavení exekuce z důvodu nemajetnosti a následně současná oprávněná znovu exekuci zahájila, protože vyšel najevo nový majetek povinného. Z těchto důvodů vyhodnotila oprávněná námitku promlčení jako nedůvodnou. Současně namítla, že její uplatnění by bylo ve zjevném rozporu s dobrými mravy.

5. Soudní exekutor návrhu povinného na zastavení exekuce nevyhověl a v souladu s ustanovením § 55 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen, „exekuční řád“) jej dne 1. 4. 2021 postoupil exekučnímu soudu k rozhodnutí. Po zjištění, že návrh na zastavení exekuce byl podán včas a je srozumitelný a úplný, jej soud posoudil věcně.

6. Podle ustanovení § 52 odst. 1 exekučního řádu nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro exekuční řízení přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu.

7. Podle ustanovení § 268 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen, „o. s. ř.“), výkon rozhodnutí bude zastaven, jestliže: a) byl nařízen, ačkoli se rozhodnutí dosud nestalo vykonatelným; b) rozhodnutí, které je podkladem výkonu, bylo po nařízení výkonu zrušeno nebo se stalo neúčinným; c) zastavení výkonu rozhodnutí navrhl ten, kdo navrhl jeho nařízení; d) výkon rozhodnutí postihuje věci, které jsou z něho podle § 321 a 322 vyloučeny nebo majetek, ze kterého nelze vymáhanou pohledávku uspokojit; e) průběh výkonu rozhodnutí ukazuje, že výtěžek, kterého jím bude dosaženo, nepostačí ani ke krytí

jeho nákladů; f) bylo pravomocně rozhodnuto, že výkon rozhodnutí postihuje majetek, k němuž má někdo právo nepřipouštějící výkon rozhodnutí (§ 267); g) po vydání rozhodnutí zaniklo právo jím přiznané, ledaže byl tento výkon rozhodnutí již proveden; bylo-li právo přiznáno rozsudkem pro zmeškání, bude výkon rozhodnutí zastaven i tehdy, jestliže právo zaniklo před vydáním tohoto rozsudku; h) výkon rozhodnutí je nepřijatelný, protože je tu jiný důvod, pro který rozhodnutí nelze vykonat.

8. Ze spisu soudního exekutora JUDr. Filipa Exnera sp. zn. 151 EX 381/20-152 bylo zjištěno, že exekuční řízení bylo zahájeno dne 13. 11. 2020 Smlouvou o postoupení pohledávky uzavřené dne 8. 7. 2020 mezi [anonymizováno] [jméno] [příjmenířešitele] jako postupitelem a společností UNIDEBT Czech, SE jako postupníkem došlo k postoupení pohledávky dle rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 30. 6. 2004, č. j. 23 Co 453/2003-165. Výzva ke splnění vymáhané povinnosti ze dne 7. 1. 2021, č. j. 151 EX 381/20-109, spolu s vyzněním o zahájení exekuce ze dne 18. 12. 2020, č. j. 151 EX 381/20-59, byly povinnému doručeny dne 25. 1. 2021.

9. Ze spisu Okresního soudu Praha-východ sp. zn. 6 C 163/2001 bylo zjištěno, že rozsudkem Okresního soudu Praha-východ ze dne 21. 8. 2003, č. j. 6 C 163/2001-124, bylo rozhodnuto o tom, že žaloba o zaplacení částky 1 800 000 Kč s 6% ročním úrokem od 11. 5. 2000 do zaplacení byla zamítnuta. Rozsudkem Krajského soudu v Praze jako soudu odvolacího ze dne 30. 6. 2004, č. j. 23 Co 453/2003-165, byl výše citovaný rozsudek Okresního soudu Praha-východ změněn a povinnému (tam žalovanému) bylo uloženo zaplatit žalobkyni [příjmení] [jméno] [příjmení], správkyň konkursní podstaty úpadce Libochovické sklárny, a. s. částku 1 800 000 Kč s 6% úrokem od 11. 5. 2000 do zaplacení, a to do jednoho měsíce od právní moci rozsudku. Citovaný rozsudek Krajského soudu v Praze nabyl právní moci dne 29. 7. 2004.

10. Ze spisu soudního exekutora Mgr. Martina Tunkla sp. zn. 094 EX 043/22 vyplynulo, že na základě návrhu doručeného dne 31. 8. 2004 byla usnesením Okresního soudu Praha-východ ze dne 2. 9. 2004, č. j. 7 Nc 4648/2004-3, nařízena exekuce na majetek povinného pro uspokojení pohledávky oprávněného (JUDr. Marta Ustrnulová, správkyň konkursní podstaty úpadce Libochovické sklárny, a. s.) ve výši 1 800 000 Kč s 6% úrokem od 11. 5. 2000 do zaplacení, pro náklady nalézacího řízení 343 479 Kč a pro náklady exekuce, které budou v průběhu řízení stanoveny podle vykonatelného rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 30. 6. 2004, č. j. 23 Co 453/2003-165. Usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 9. 9. 2011, č. j. 27 K 152/99-1931, bylo rozhodnuto o zproštění JUDr. Marty Ustrnulové a ustanovení nového správce konkursní podstaty úpadce Libochovických skláren, a. s. JUDr. Ing. Ivana Rotta. Citované usnesení nabylo právní moci dne 8. 11. 2011. Usnesením soudního exekutora Mgr. Martina Tunkla ze dne 10. 3. 2016, č. j. 094 EX 04322/04, bylo rozhodnuto o vstupu [jméno] [příjmení], narozeného , na místo oprávněného [příjmení] [jméno] [příjmení]. Citované usnesení nabylo právní moci dne 11. 4. 2016. Usnesením soudního exekutora Mgr. Martina Tunkla ze dne 6. 3. 2017, č. j. 094 EX 04322/04, bylo rozhodnuto o vstupu společnosti Enkelados, a. s., IČ: 05778620, do řízení na místo oprávněného [jméno] [příjmení]. Citované usnesení nabylo právní moci dne 12. 4. 2017. Oznámením ze dne 19. 4. 2017, č. j. 132 EX 656/17-4, sdělil soudní exekutor JUDr. Jan Fendrych účastníkům řízení převzetí exekuce vedené Mgr. Martinem Tunklem.

11. Ze spisu soudního exekutora JUDr. Jana Fendrycha sp. zn. 132 EX 656/17 vyplynulo, že dne 17. 4. 2018 zaslala [anonymizováno] [jméno] [příjmenířešitele] soudnímu exekutorovi sdělení, že vstupuje do řízení. Současně se dotázala, kolik vychází vyčíslení nákladů na ukončení exekuce, s tím, že si chce pohledávku vymáhat sama. Stejněho dne byl soudnímu exekutorovi doručen návrh na vstup [anonymizováno] [jméno] [příjmenířešitele] do řízení jako oprávněné na místo dosavadní oprávněné společností Enkelados, a. s. V reakci na dotaz na vyčíslení nákladů na ukončení exekuce JUDr. Jan Fendrych zaslal [anonymizováno] [jméno] [příjmenířešitele] sdělení, že požaduje úhradu nákladů exekuce ve výši 6 655 Kč. Usnesením soudního exekutora JUDr. Jana Fendrycha ze dne 15. 5. 2018, č. j. 132 EX 656/17-111, bylo rozhodnuto o vstupu [anonymizováno] [jméno] [příjmenířešitele] do řízení na místo oprávněné společnosti Enkelados,

a. s. Citované usnesení nabylo právní moci dne 12. 6. 2018. Dne 12. 6. 2018 byla soudnímu exekutorovi doručena zpráva oprávněné, v níž žádá o zaslání dokumentu o ukončení exekuce. Sděluje také, že uhradila na účet soudního exekutora jím vyčíslené náklady exekuce. Dotazovala se, zda lze vystavit dokument o ukončení exekuce, či zda je ještě z její strany nutná něco dodat k ukončení exekuce vedené pod sp. zn. 132 EX 656/17. Usnesením soudního exekutora JUDr. Jana Fendrycha ze dne 14. 6. 2018, č. j. 132 EX 656/17-115, bylo rozhodnuto o zastavení exekučního řízení vedené u Okresního soudu Praha-východ pod sp. zn. 7 Nc 4648/2004-3, spisová značka soudního exekutora 132 EX 656/17. Z odůvodnění usnesení vyplývá, že řízení bylo zastaveno na základě návrhu účastníka řízení. Citované usnesení nabylo právní moci dne 10. 7. 2018. Z přehledu plateb bylo zjištěno, že v průběhu exekuce bylo celkem vymoženo 847 000 Kč, které byly zaslány oprávněnému. Poslední platba oprávněnému proběhla 16. 7. 2014 ve výši 12 000 Kč.

12. Z čestného prohlášení [anonymizováno] [jméno] [příjmenířešitele] vyplynulo, že k vymáhané pohledávce v rámci exekuce vedené pod sp. zn. 132 EX 656/17 neobdržela od povinného žádné plnění. S ohledem na tento stav a na vlastní šetření došla k závěru, že povinný je nemajetný a z toho důvodu se rozhodla podat návrh na zastavení exekuce.

13. Ze sdělení JUDr. Jana Fendrycha ze dne 17. 3. 2021 soud zjistil, že JUDr. Fendrych sděloval [anonymizováno] [příjmenířešitele] k jejímu dotazu, že exekuční řízení ve věci vedené pod sp. zn. 132 EX 656/17 bylo zastaveno usnesením o zastavení exekuce ze dne 14. 6. 2018, č. j. 132 EX 656/17-115. V souvislosti s tím nemohlo dojít k vymožení pohledávky, neboť v takovém případě by nedošlo k zastavení řízení a jen by bylo vydáno potvrzení soudního exekutora o úhradě dluhu, zániku pověření soudního exekutora k provedení exekuce a následně vyplacení pohledávky oprávněnému.

14. Soud neprovedl ostatní navržené důkazy, neboť z již provedených důkazů bylo možné spolehlivě učinit závěr o relevantním skutkovém stavu. Výslech [anonymizováno] [jméno] [příjmenířešitele] soud neprovedl, neboť pro danou věc bylo rozhodující, jakým způsobem dala [anonymizováno] [příjmenířešitele] najevo svou vůli v návrhu na zastavení exekuce.

15. Na základě provedeného dokazování dospěl soud k následujícímu skutkovému závěru. Rozsudkem Okresního soudu Praha-východ ze dne 21. 8. 2003, č. j. 6 C 163/2001-124, bylo rozhodnuto o tom, že žaloba o zaplacení částky 1 800 000 Kč s 6% ročním úrokem od 11. 5. 2000 do zaplacení byla zamítnuta. Tento rozsudek byl rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 30. 6. 2004, č. j. 23 Co 453/2003-165, změněn a povinnému (tam žalovanému) bylo uloženo zaplatit žalobkyni JUDr. Martě Ustrnulové, správce konkursní podstaty úpadce Libochovické sklárny, a. s. částku 1 800 000 Kč s 6% úrokem od 11. 5. 2000 do zaplacení, a to do jednoho měsíce od právní moci rozsudku. Právní moc rozsudku Krajského soudu v Praze nastala dne 29. 7. 2004. Usnesením Okresního soudu Praha-východ ze dne 2. 9. 2004, č. j. 7 Nc 4648/2004-3, byla nařízena exekuce na majetek povinného pro uspokojení pohledávky oprávněného podle vykonatelného rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 30. 6. 2004, č. j. 23 Co 453/2003-165. Následně došlo několikerému postoupení pohledávky a k rozhodnutí o změně osoby oprávněné. Naposledy bylo rozhodnuto usnesením soudního exekutora JUDr. Jana Fendrycha ze dne 15. 5. 2018, č. j. 132 EX 656/17-111, o vstupu [anonymizováno] [jméno] [příjmenířešitele] do řízení jako oprávněné. Poté dne 12. 6. 2018 [anonymizováno] [jméno] [příjmenířešitele] sdělila soudnímu exekutorovi, že má v úmyslu vymáhat pohledávku sama a navrhla zastavení exekuce. O jejím návrhu rozhodl soudní exekutor JUDr. Jan Fendrych usnesením ze dne 14. 6. 2018, č. j. 132 EX 656/17-115, tak, že exekuční řízení zastavil. V dřívějším průběhu exekuce bylo celkem vymoženo a oprávněnému zasláno 847 000 Kč. Poslední platba byla od povinného obdržena a oprávněnému zaslána dne 16. 7. 2014 ve výši 12 000 Kč.

16. Soud neshledal ve věci dání překážku věci rozsouzené, jak to namítal povinný. Exekuci lze i po jejím zastavení zahájit znovu. Soud tedy o návrhu na zastavení exekuce rozhodoval věcně.

17. Podle § 3036 o. z., *Podle dosavadních právních předpisů se až do svého zakončení posuzují všechny lhůty a doby, které začaly běžet přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i lhůty a doby pro uplatnění práv, která se řídí dosavadními právními předpisy, i když začnou běžet po dni nabytí účinnosti tohoto zákona.*

18. S ohledem na výše citované ustanovení je nutné posoudit otázku promlčení nároku dle rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 30. 6. 2004, č. j. 23 Co 453/2003-165, podle zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku (dále jen, obč. zák.“).

19. Podle § 110 odst. 1 obč. zák., *bylo-li právo přiznáno pravomocným rozhodnutím soudu nebo jiného orgánu, promlčuje se za deset let ode dne, kdy mělo být podle rozhodnutí plněno. Bylo-li právo dlužníkem písemně uznáno co do důvodu i výše, promlčuje se za deset let ode dne, kdy k uznání došlo; byla-li však v uznání uvedena lhůta k plnění, běží promlčecí doba od uplynutí této lhůty.*

20. Podle § 112 obč. zák., *uplatní-li věřitel v promlčecí době právo u soudu nebo u jiného příslušného orgánu a v zahájeném řízení řádně pokračuje nebo je-li ohledně jeho práva zahájena mediace podle zákona o mediaci, promlčecí doba neběží od tohoto uplatnění po dobu řízení nebo od tohoto zahájení po dobu mediace. To platí i o právu, které bylo pravomocně přiznáno a pro které byl u soudu nebo u jiného příslušného orgánu navržen výkon rozhodnutí.*

21. Podle § 122 odst. 2 obč. zák., *konec lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo let připadá na den, který se pojmenováním nebo číslem shoduje se dnem, na který připadá událost, od níž lhůta počíná. Není-li takový den v posledním měsíci, připadne konec lhůty na jeho poslední den.*

22. V řešené věci byla zahájena exekuce na základě exekučního titulu, kterým je rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 30. 6. 2004, č. j. 23 Co 453/2003-165. Dle tohoto rozsudku měl povinný splnit svou povinnost zaplatit žalobkyni JUDr. Martě Ustrnulové, správce konkursní podstaty úpadce Libochovické sklárny, a. s. částku 1 800 000 Kč s 6% úrokem od 11. 5. 2000 do zaplacení, a to do jednoho měsíce od právní moci rozsudku. Právní moc rozsudku nastala dne 29. 7. 2004, tedy vykonatelným se stal dne 30. 8. 2004 (dle § 57 odst. 2 o. s. ř.). Právo přiznané pravomocným rozhodnutím soudu nebo jiného orgánu se podle § 110 odst. 1 obč. zák. promlčuje za deset let ode dne, kdy mělo být podle rozhodnutí plněno, resp. den po lhůtě k plnění. To znamená, že v dané věci započala promlčecí doba běžet dne 30. 8. 2004. Od toho okamžiku běžela desetiletá promlčecí doba, jejíž konec připadl na 30. 8. 2014.

23. Po dobu trvání řízení před soudem či před jiným orgánem promlčecí doba ve svém běhu nepokračuje, ale pouze za předpokladu, že je v řízení řádně pokračováno. Z hlediska promlčení má uplatnění práva u soudu či jiného orgánu stejné právní účinky jako návrh na výkon rozhodnutí, jímž se oprávněný domáhá výkonu rozhodnutí, kterým mu bylo přiznáno právo. I ve vykonávacím řízení je proto třeba řádně pokračovat. Vzhledem k tomu, že nárok byl uplatněn v exekuci zahájené dne 31. 8. 2014, bylo nutné se zabývat tím, zda bylo ze strany oprávněného v řízení řádně pokračováno. V řízení pokračuje účastník řízení řádně tehdy, jestliže svými procesními úkony nebrání náležitému průběhu řízení, takže toto řízení může skončit rozhodnutím ve věci, resp. soudním smírem (tzv. meritorní ukončení řízení). Řádně naopak nepokračuje ten účastník řízení, který se souhlasem soudu vezme žalobu zpět, právě tak jako ten, který nepodá návrh na pokračování přerušového řízení. Bylo-li soudní řízení o uplatněném právu v důsledku zpětvzetí návrhu na zahájení řízení zastaveno, nastává stav, jako kdyby k řízení vůbec nedošlo. Při posuzování tohoto případu z hlediska § 112 je namístě závěr, že v řízení nebylo řádně pokračováno. Jestliže proto věřitel v zahájeném řízení u soudu nebo u jiného orgánu (např. u trestního soudu v adhezním řízení, tj. v řízení o nároku na náhradu škody v rámci trestního řízení) řádně nepokračuje, skončí promlčecí doba bez ohledu na to, že právo již bylo uplatněno” (viz Jirí Švestka, Jirí Spáčil, Marta Škárová, Milan Hulmák a kolektiv Občanský zákoník I, II, 2. vydání, Praha 2009, s. 621 – 626). Přeneseno do poměrů exekučního řízení je návrh na zastavení exekuce ze strany oprávněného možné kvalifikovat tak, že v zahájeném exekučním řízení není řádně pokračováno. V důsledku pak promlčecí doba nepřestala zahájením exekuce dne 31. 8. 2004 běžet a její konec nastal dne 30. 8. 2014. Povinným vznesená námitka promlčení

nároku dle rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 30. 6. 2004, č. j. 23 Co 453/2003-165, byla uplatněna důvodně.

24. Oprávněná odkázala pro účely své argumentace, že k promlčení pohledávky nedošlo, na usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 5. 12. 2017, č. j. 20 Cdo 5006/2017-153. K tomu je však nutné uvést, že věc řešená v citovaném rozhodnutí vycházela z odlišných skutkových okolností. Byť došlo k zastavení exekučního řízení také k návrhu oprávněného, ten návrh na zastavení exekuce podal až ve chvíli, kdy obdržel od soudního exekutora zprávu o nemajetnosti povinných. Takový postup pak nebyl brán jako bránící řádnému vedení exekučního řízení. Pokud bylo exekuční řízení formálně zastaveno dle § 268 odst. 1 písm. c) o. s. ř., tedy na základě návrhu oprávněného, avšak pouze na základě sdělení, že veškeré movité věci povinného již byly sepsány ve prospěch dříve nařízených exekucí, nelze takový případ vyhodnotit jako nedostatek řádného pokračování v zahájeném řízení ve smyslu § 112 obč. zák. (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 18. 7. 2012, sp. zn. 31 Cdo 1103/2010). V řešené věci však k takovému stavu, kdy by soudní exekutor oznamoval zjištěnou nemajetnost či podával zprávu o předpokládané neúspěšnosti vedené exekuce, nedošlo. Oprávněná [příjmení] [jméno] [příjmenířešitele] vstoupila do řízení v době, kdy sice již cca čtyři roky neobdržel oprávněný žádnou platbu, avšak nelze říct, že exekuce byla v minulosti neúspěšná. Návrhu na zastavení exekuce od [anonymizováno] [jméno] [příjmenířešitele] nepředcházelo sdělení soudního exekutora o nemajetnosti povinného. Nadto v odůvodnění svého návrhu na zastavení exekuce [anonymizováno] [jméno] [příjmenířešitele] uvedla, že má v úmyslu vymáhat pohledávku po povinném sama, tedy bez účasti exekutora. Z obsahu odůvodnění jejího návrhu na zastavení exekuce nebylo možné dojít k závěru, že tento návrhu činí výhradně z důvodu nemajetnosti povinného.

25. Oprávněná dále tvrdila, že předmětná pohledávka nemůže být promlčena, neboť předchozí exekuce byla zastavena z důvodu nemajetnosti povinného a následně byla nová exekuce zahájena, jakmile vyšel najevo další majetek povinného, který by bylo možno postihnout. Upozornila na to, že oprávněné by se mělo dostat stejné ochrany jako poškozeným v trestním řízení. V této souvislosti odkázala na rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 2243/2021 a sp. zn. 23 Cdo 980/2017, „Nedošlo-li tedy v trestním řízení k uložení povinnosti nahradit poškozenému uplatněnou náhradu škody (bezdůvodné obohacení), a jestliže (podle okolností případu) poškozený v řízení řádně pokračuje podáním návrhu o uspokojení stejného nároku v občanském soudním řízení, promlčecí doba nepočne znovu běžet dnem právní moci rozhodnutí v předcházejícím řízení, ale její běh bude nadále přerušen až do pravomocného skončení tohoto (navazujícího) řízení.“ K tomu je však třeba říci, že postavení poškozeného s uplatněným nárokem v trestním řízení je zásadně odlišné od vztahu osoby mající soukromoprávní nárok vůči jiné osobě. Poškozený nemá v trestním řízení vládu nad jeho průběhem a skončením. Naproti tomu je exekuční řízení ovládáno dispoziční zásadou, jeho zahájení je zcela na vůli oprávněného a stejně tak má oprávněný ve kterýkoli okamžik jejího průběhu možnost navrhnout zastavení. Odkaz na výše zmíněnou judikaturu tedy není příležitý.

26. Oprávněná také argumentovala tím, že vznesená námitka promlčení je zjevně v rozporu s dobrými mravy. Takové zhodnocení námítky promlčení lze použít zcela výjimečně a za specifických skutkových okolností.,, Posouzení námítky promlčení jako nesouladné s dobrými mravy je v praxi výjimečné a lze je akceptovat pouze v situacích, kdy je výrazem zneužití práva na úkor účastníka, který marné uplynutí promlčecí lhůty nezavinil.“ (viz náleží Ústavního soudu České republiky ze dne 1. 6. 2021, sp. zn. III. ÚS 3358/20) V dané věci nelze uzavřít, že oprávněná, resp. její právní předchůdkyně marné uplynutí promlčecí doby nezavinila. Soud proto námitku promlčení neshledal jako uplatněnou v rozporu s dobrými mravy.

27. S ohledem na závěr o důvodně uplatněné námitce promlčení se soud nezabýval dalšími vznesenými námitkami ze strany povinného (splnění dluhu).

28. Vzhledem k tomu, že povinný uplatnil námitku promlčení vůči celé vymáhané částce a že dle zjištění soudu uplynula promlčecí doba vztahující se k právu přiznanému exekučním titulem již před zahájením exekučního řízení, je namístež exekuci zastavit dle § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř. (výrok I. tohoto usnesení).

29. O nákladech mezi účastníky rozhodl soud s přihlédnutím k tomu, že na straně oprávněného je třeba dovodit zavinení na zastavení exekuce, neboť si měl být vědom toho, že jeho pohledávka je promlčena. Soud proto uložil oprávněnému zaplatit povinnému náklady řízení, které sestávají z odměny za právní zastoupení povinného advokátem Mgr. Petrem Němcem za dva úkony právní služby dle § 11 odst. 2 písm. e) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu (dále jen, „advokátní tarif“) - za převzetí a přípravu zastoupení, za sepsání návrhu na zastavení exekuce - dvakrát 7 910 Kč (z tarifní hodnoty 1 880 000 Kč), dvakrát režijní paušál 300 Kč za tyto úkony právní služby podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu a náhrada za 21% DPH, tedy celkem 19 868,20 Kč. Náklady řízení je oprávněný povinen uhradit povinnému ve lhůtě dle § 160 odst. 1 věty před středníkem o. s. ř. k rukám povinného, neboť zastoupení advokátem Mgr. Petrem Němcem bylo ukončeno v průběhu řízení o návrhu povinného na zastavení exekuce. Soudu bylo ukončení zastoupení oznámeno 20. 5. 2022 (výrok II.).

30. Pro úplnost soud dodává, že úkony zástupce povinného spočívající v návrhu na odklad exekuce, návrhu na vstup státního zastupitelství do řízení ze dne 30. 4. 2021 a námitce podjatosti rozhodující soudkyně vyhodnotil jako neúčelné, neboť oba návrhy a námitka byly zamítnuty. Doplnění návrhu na zastavení exekuce ze dne 26. 5. 2021 také nebyl účelně vynaložený náklad, neboť takové doplnění nebylo soudem vyžádáno. Doplnění tvrzení ze strany povinného ze dne 7. 4. 2021 sice reagovalo na výzvu soudu, která však byla nezbytná s ohledem na nedostatečná tvrzení obsažená v návrhu na zastavení exekuce. Toto doplnění tedy soud vyhodnotil jako neúčelně vynaložený náklad.

31. Co se týče nákladů exekuce, má soud za to, že tyto náklady by měla s ohledem na výše uvedené nést taktéž oprávněná.

32. Podle ustanovení § 87 odst. 1 exekučního řádu náklady exekuce jsou odměna exekutora, náhrada paušálně určených či účelně vynaložených hotových výdajů, náhrada za ztrátu času při exekuci, náhrada za doručení písemností, odměna a náhrada nákladů správce závodu, a je-li exekutor nebo správce závodu plátcem daně z přidané hodnoty, je nákladem exekuce rovněž příslušná daň z přidané hodnoty podle zvláštního právního předpisu (dále jen, „náklady exekuce“). Náhrada účelně vynaložených cestovních výdajů a náhrada za ztrátu času je nákladem exekuce do výše stanovené prováděcím právním předpisem. Účelně vynaložené cestovní výdaje a ztrátu času přesahující tuto částku hradí exekutorovi oprávněný; o tom musí být poučen ve vyznění o zahájení exekuce.

33. Podle ustanovení § 11 odst. 2 vyhlášky č. 330/2001 Sb., odměně a náhradách soudního exekutora, o odměně a náhradě hotových výdajů správce podniku a o podmínkách pojištění odpovědnosti za škody způsobené exekutorem, ve znění pozdějších předpisů (dále jen, „exekuční tarif“) zanikne-li oprávnění exekutora k vedení exekuce rozhodnutím soudu o vyloučení exekutora nebo o zastavení exekuce anebo změnou exekutora podle § 51 písm. a), b) a d) zákona, činí odměna exekutora, jehož oprávnění zaniklo, 2 000 Kč, nestanoví-li se dále jinak.

34. Podle ustanovení § 13 odst. 1 exekučního tarifu exekutorovi náleží v souvislosti s výkonem exekuční činnosti náhrada hotových výdajů v paušální částce 3 500 Kč. Tato náhrada zahrnuje zejména soudní a jiné poplatky, cestovní výdaje, poštovné, úhrady osobám provádějícím přepravu zásilek, telekomunikační poplatky, odborná vyjádření, opisy, fotokopie a náhrady nákladů na vložení či získání dat z centrálních informačních systémů. Soudní exekutor má nárok jednak na odměnu ve výši 2 000 Kč (dle § 11 odst. 2 exekučního tarifu), jednak na paušální náhradu hotových výdajů 3 500 Kč (dle § 13 odst. 1 exekučního tarifu) a náhradu za 21% DPH z odměny a paušálu ve výši 1 155 Kč; celkem tedy 6 655 Kč.

35. Lhůtu k plnění soud uložil podle § 160 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 52 odst. 1 exekučního řádu, když neshledal důvod pro její prodloužení (výrok III.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu Praha-východ.

Praha 23. srpna 2022

Mgr. Tereza Valešová
samosoudkyně